

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/594/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415218200
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4415218200.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v právnej veci žalobcu: G. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. K. Z. V. XXX, K. Z. V., Š. H. Q., I. P. X. A., T., Q. Q. V. Š., O.Á. XX, proti žalovanej: O. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. K., H. XXXX/X, Š. H.T. Q., o zaplatenie 1550 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi 740 eur s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 30.07.2015 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu o zaplatenie 140 eur s príslušenstvom z a m i e t a

III. Súd konanie o zaplatenie 670 eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.

IV. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 447,43 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, ktoré pozostávajú z iných trov - súdneho poplatku vo výške 35,70 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 411,73 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Súd v r a c i a žalobcovi: G. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. K. Z. V. XXX, K. Z. V. súdny poplatok vo výške 33,80 eur cestou prevádzkovateľa systému: Slovenská pošta, a.s., so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124, do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

VI. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky súdny poplatok za odpor vo výške 93 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 08.09.2015 domáhal voči žalovanej vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 1550 eur s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 30.07.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom zaplateného nájomného za ich deti v zmysle článku 4 bod 2 dohôd o urovaní zo dňa 21.03.2014 a 29.03.2014.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 16C/594/2015-14 zo dňa 29.10.2015, ktorý však nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podala proti nemu odpor žalovaná na /č.l. 16 a 33/, v ktorom namietala výšku žalovanej pohľadávky, ako aj skutočnosti uvádzané žalobcom ohľadne dĺžky nájmu, detí v nájomných bytoch a výšky žalovanej pohľadávky. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že ho považuje za účelový a zavádzajúci, tvrdenia žalovanej nie sú pravdivé a žalovaná žiadnym spôsobom neprekázala, ani nedoložila žiadne právne relevantné dôkazy. Vyporiadanie BSM medzi účastníkmi konania nemá s týmto konaním nič spoločné.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov a oboznámením predložených listinných dôkazov: predžalobná výzva zo dňa 22.07.2015, 24.08.2015, príjmový pokladničný doklad zo dňa 26.03.2014, pre F. Š. H. F. Š. o zaplatení sumy 600 eur nájom + depozit, PPD bez uvedenia dátumu pre J. O. + Q..J..H.. o vyplatení sumy 300 eur, písomné vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 14.03.2016 / č.l. 38/ a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 21.03.2014 bola uzavretá dohoda o urovnaní medzi účastníkmi konania a ich synom účastníkom II, v zmysle ktorej podľa čl. IV sa žalobca ako účastník v I. rade zaviazal za účastníka v II. rade zaplatiť počnúc dňom 01.04.2014 nájomné za P. D. byt na adrese V. XX, U. v celkovej výške 2400 eur, účastník v III. rade, t.j. žalovaná sa zaviazala, že zaplatí žalobcovi 50 % zo zaplateného nájomného, podľa bodu 1 pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva rodinného domu na adrese K. Z. V. Č.. XXX.

Dohoda o urovnaní zo dňa 29.03.2014 uzavretá medzi účastníkmi konania a účastníkom II, t.j. dcérou účastníkov, v zmysle ktorej podľa článku IV sa žalobca ako účastník v I. rade zaviazal za účastníka II zaplatiť počnúc dňom 01.04.2014 nájomné za P. D. byt na adrese Š., F..F.. O. XX v celkovej výške 1680 eur, účastník v III. rade, t.j. žalovaná sa zaviazala, že zaplatí žalobcovi 50 % zo zaplateného nájomného, podľa bodu 1 pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva rodinného domu na adrese K. Z. V. Č.. XXX.

Žalobca vo svojej výpovedi upresnil, že deti sa chceli odsťahovať silou mocou a preto za nich vyplatil nájomné v prenájmoch, ktoré si našli. Vo vzťahu k synovi sa jednalo o nájomné za 4 mesiace po 300 eur, t.j. spolu 1200 eur. Bolo to niekedy V. U., v prenajatom byte, kedy ho išiel navštíviť a dal mu peniaze, aby si vyplatil nájomné asi 1, 2 x, a 2 x dal peniaze žalovanej, aby vyplatila nájomné za syna, aby ich neprefetoval.

Za dcéru mal zaplatiť sumu 1680 eur, ktorá pozostávala z nájomného vo výške 280 eur mesačne po dobu 6 mesiacov. Byt sa nachádzal vedľa bytu prenajímateľov a 2 x vyplatil nájomné za prítomnosti dcéry prenajímateľom. Syn býval v prenajatom byte 4 mesiace a dcéra asi mesiac aj týždeň.

Právny zástupca žalobcu mal za to, že nárok žalobcu je daný, vzhľadom na predložené listinné dôkazy a výpovede svedkyne, z ktorých bolo preukázané, že žalobca zaplatil nájomné za dobu 4 mesiace pre syna vo výške 1200 eur a rovnako zaplatil nájomné za 2 mesiace pre dcéru vo výške 560 eur. S poukazom na uzatvorené dohody o urovnaní je nepochybné, že žalovaná je povinná zaplatiť polovicu z tejto sumy, t. j. 880 eur. Žalobca si uplatnil i príslušenstvo pohľadávky a to úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/95 Z. z. nasledujúci deň po márnom uplynutí lehoty na plnenie v zmysle predžalobnej výzvy.

Žalobca žalobu o zaplatenie 670 eur s príslušenstvom zobral späť pred prvým pojednávaním a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Súd konanie o zaplatenie 670 eur s príslušenstvom zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. vzhľadom na dispozičné právo žalobcu, ktorý zobral žalobu v tejto časti späť pred otvorením pojednávania.

Žalovaná vo svojej výpovedi upresnila, že obe deti začali bývať v prenajatých bytoch 01.apríla 2014, kde ich bola i navštíviť.

Syn býval v byte od 01.04.2014 tri mesiace do júna 2014. Byt si našiel syn cez realitnú kanceláriu, keď prejavil záujem o byt, zaplatil v realitnej kancelárii 300 eur tak, ako to vyplýva z PPD. Nájomné bolo 300 eur a v zmysle PPD vyplatila za syna nájomné a depozit rovnako vo výške 300 eur. Syn mal uzavretú zmluvu s realitnou kanceláriou, mal záujem o byt a suma 300 eur bola zaplatená realitnej kancelárii za sprostredkovanie. Synovi dala sumu 600 eur, aby zaplatil prenajímateľke nájomné a depozit. Je pravdou, že žalobca jej raz dal 300 eur, aby sa vyplatilo nájomné za syna.

Dcéra bývala v prenajatom byte od 01.05.2014 tri týždne, nastahovala sa po synovi a dohodnuté nájomné bolo 280 eur. Dcéra si našla byt sama. Bola pri tom, keď 1 x vyplácal žalobca nájomné priamo prenajímateľke. Dcéra jej hovorila, že sumu 280 eur na depozit jej dal otec, ktorá jej bola po ukončení nájmu pravdepodobne vrátená. Žalovaná v záverečnej reči uviedla, že konanie žalobcu považuje za

pomstu. Domnieva sa, že čo sa týka výdavkov na deti platili obaja rovnako a z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť.

Vypočutý svedok syn účastníkov F. Q. vo svojej výpovedi potvrdil, že býval v prenajatom byte v podnájme v U. a nájomné mu platila matka a jedno nájomné zaplatil otec. Potvrdil, že byt si zháňal cez realitnú kanceláriu a za sprostredkovanie bola zaplatená suma 300 eur a zábezpeka ďalších 300 eur. V byte býval 4 mesiace a výška nájomného bola 300 eur. Keďže sa rozhodol, že z bytu odíde po 2 mesiacoch, 2 mesiace neplatil nájomné a preto si prenajímateľka zobrala nájomné zo zábezpeky. Otec mu raz dal 250 eur pri Tesco, nikdy ho v byte nenavštívil. Podľa jeho názoru otec nikdy nevyplatil za neho nájomné priamo prenajímateľke.

Vypočutá svedkyňa M. Q. dcéra účastníkov vo svojej výpovedi potvrdila, že po smrti babky sa ona a brat rozhodli, že pôjdu bývať do podnájmu. Brat býval v podnájme 4 mesiace a ona 3 týždne a všetko to platil otec. Rodičia boli dohodnutí tak, že keď predajú babkin byt, tak otec vyplatí matke peniaze, čo aj urobil vo výške 20 000 eur a z týchto peňazí mu mala ona potom vrátiť to, čo otec dovtedy obom zaplatil ako nájomné. Byt, v ktorom bývala ona, patrila J. T., bola zložená zábezpeka 600 eur, z ktorej si prenajímateľka strhla nájomné za jeden mesiac, ktoré bolo 280 eur. Zvyšok zábezpeky bol vrátený. K bytu mala uzatvorenú nájomnú zmluvu. Svedkyňa zdôraznila, že bola zaplatená zábezpeka vo výške 600 eur a jedno nájomné vo výške 280 eur. Potom, ako sa odsťahovala, jej bola vrátená suma 320 eur. Svedkyňa potvrdila, že má vedomosť o tom, že otec vyplatil nájomné i bratovi po dobu 4 mesiacov.

Podľa § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

Právnym dôvodom zániku záväzku je dohoda o urovaní. Na rozdiel od iných dohôd, ktoré spôsobujú zánik záväzku dochádza v prípade urovania k „vyporiadaniu“ pôvodného záväzku na základe dohody. Sporné otázky sa medzi stranami riešia formou vzájomných ústupkov. Tým sa snažia predísť zbytočným a niekedy nákladným súdnym sporom. Na základe urovania vzniká nový záväzkový vzťah, ktorý je odlišný od pôvodného záväzku. Urovanie je dohoda účastníkov záväzkového právneho vzťahu, ktorou účastníci odstraňujú spornosť alebo pochybnosť vzájomných práv a povinností tým, že vzájomné práva znova upravujú a nahradia doterajší záväzok novým záväzkom. Urovanie sleduje predovšetkým odstránenie skutkovej, či právnej spornosti záväzku, medzi účastníkmi záväzkového vzťahu. Predpokladmi urovania sú existencia záväzku, spornosť, či pochybnosť o obsahu záväzku, existencia právnej neistoty strán, doterajšieho záväzku a navzájom adresované ústupky strán.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že účastníci uzavreli dohody o urovaní dňa 21.03.2014 a 29.03.2014, cieľom ktorých bolo odstránenie existencie právnej neistoty strán doterajšieho záväzku, ktorý mal vyplývať z nákladov na úhradu nájomného za ich deti v prenajatých bytoch. Je nepochybné, že v čase uzatvárania dohôd mali účastníci medzi sebou sporné a nevyriešené záväzky vyplývajúce z vyporiadania podielového spoluvlastníctva rodinného domu, prípadne vyporiadania BSM po rozvode. Záväzok, ktorý existoval predstavoval úhradu nájomného v prenajatých bytoch, ktorý sa zaviazal vzhľadom na svoje finančné možnosti platiť žalobca. Tieto skutočnosti potvrdil i právny zástupca žalobcu, ktorý jednoznačne uviedol, že dohody o urovaní boli uzatvorené medzi účastníkmi z toho dôvodu, že žalovaná v čase uzatvorenia dohôd nemala finančné prostriedky na úhradu nájomného ich detí a žalobca súhlasil s tým, že bude platiť deťom nájomné vo výške 2400 eur za syna a vo výške 1680 eur za dcéru s tým, že po vyporiadaní podielového spoluvlastníctva rodinného domu na adrese K. Z. V. Č.. XXX mu žalovaná z finančného vyporiadania vyplatí 50 % zo zaplateného nájomného. Súd mal preukázať, že žalobca zaplatil žalovanej sumu 20000 eur, čo žalovaná nepoprela. Skutočnosť, že sa nejednalo o finančné prostriedky titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva rodinného domu v K. Z. V. súd považoval za irelevantné, pretože mal jednoznačne preukázať, že dohody o urovaní boli uzatvorené z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie žalovanej, čo žalovaná nijakým spôsobom nevyvrátila. Súd považoval za preukázané, že vo vzťahu k synovi bolo zaplatené žalobcom nájomné vo výške 1200 eur, čo bolo podporne potvrdené i listinným dôkazom a to čestným vyhlásením prenajímateľky bytu / č.l. 50/. V podstate tieto skutočnosti neboli popreté, pretože i žalovaná uznala, že syn býval v byte 4 mesiace a za toto obdobie bolo zaplatené nájomné vo výške 1200 eur. Obdobie prenájmu potvrdili vo svojich svedeckých výpovediach i vypočutí svedkovia, t.j. deti účastníkov. Spornou zo strany žalovanej zostala otázka finančných prostriedkov, ktorá mala byť použitá na výplatu nájomného, pretože žalovaná

tvrdila, že ona zaplatila rovnakú sumu, ako žalobca s poukazom na predložené listinné dôkazy a to PPD zo dňa 26.03.2014, kde je uvedený nájom + depozit vo výške 600 eur a PPD pre realitnú kanceláriu vo výške 300 eur za prenájom rezervácie. Súd vychádzal z okolností uzatvorenia dohôd o urovnaní, ako aj vylučov ť účastníkov a mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že finančné prostriedky na zaplataenie nájomného vo výške 1200 eur za prenájom bytu pre syna zaplatil žalobca, pretože je nelogické, že ak by žalovaná disponovala finančnými prostriedkami v danom období, t. j. krátko na to, ako bola uzatvorená dohoda o urovnaní vo vzťahu k synovi zo dňa 21.03.2014 a PPD pre prenajímateľa je zo dňa 26.03.2014, aby uvedenú dohodu uzatvárala. Súd poznamenáva, že PPD pre realitnú kanceláriu je bez dátumu a nevzťahuje sa k predmetu konania. Žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala, že by na výplatu nájomného a depozitu použila svoje vlastné finančné prostriedky a v tejto časti neuniesla dôkazné bremeno. Vzhľadom na uzatvorenú dohodu a vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za preukázané, že finančné prostriedky, ktoré boli použité na výplatu nájomného za syna zaplatil žalobca. Súd nepopiera, že samotnú realizáciu výplaty mohla uskutočňovať žalovaná, avšak z finančných prostriedkov žalobcu.

Vo vzťahu k vyplatenému nájomnému žalobcom za dcéru vo výške 560 eur v zmysle dohody o urovnaní zo dňa 29.03.2014 mal súd preukázané rovnaké skutočnosti, na základe ktorých došlo k uzatvoreniu dohody. Sám žalobca vo svojej výpovedi potvrdil, že zaplatil za dcéru nájomné za 2 mesiace, ktoré bolo 280 eur mesačne, t. j. spolu 560 eur. Vypočutá svedkyňa, t. j. dcéra účastníkov, ako aj žalovaná potvrdili, že v prenajatom byte bývala 3 týždne alebo mesiac a následne sa z bytu odsťahovala. Svedkyňa potvrdila, že po odsťahovaní z bytu jej prenajímateľka vrátila sumu 320 eur a že bolo zaplataené nájomné a zábezpeka vo výške 600 eur. Z uvedeného súd dospel k záveru, že je nepochybné, že žalobca skutočne zaplatil za dcéru nájomné vo výške 280 eur, pretože nájomné za ďalší mesiac jej bolo vrátené, čo potvrdila svedkyňa vo svojej výpovedi. Súd sa nestotožnil s tvrdením svedkyne, že bolo zaplataené nájomné s depozitom vo výške 600 eur + nájomné za jeden mesiac 280 eur, pretože takúto sumu neuvádzal vo svojej výpovedi ani sám žalobca, ktorý jednoznačne uviedol, že vyplatil nájomné len za 2 mesiace. Neuplatňoval si zaplataenie depozitu, prípadne iných ďalších výdavkov vo vzťahu k dcére.

Ostatné tvrdenia vypočutých svedkov ohľadne vyplácaného nájomného žalovanou tak, ako to uvádzal syn účastníkov F. Q. a výšku vyplatených finančných prostriedkov žalobcom tak, ako to uvádzala dcéra účastníkov M. Q., súd vyhodnotil ako neobjektívne i vzhľadom na tú skutočnosť, že momentálne syn býva s matkou a dcéra s otcom a je možné konštatovať, že vzťahy medzi nimi sú narušené.

Pri rozhodovaní súd vychádzal jednoznačne z predložených listinných dôkazov a logických hodnotení, vzhľadom na skutočnosti, za ktorých došlo k uzatváraniu dohôd o urovnaní s dôrazom na samotné tvrdenie žalobcu, ktorý si uplatňoval len zaplataenie skutočne vyplateného nájomného za deti, t. j. 4 mesiace vo vzťahu k synovi vo výške 1200 eur pri výške nájomného 300 eur a 2 mesiace vo vzťahu k dcére vo výške 560 eur pri výške nájomného 280 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za preukázané, že žalobca skutočne zaplatil nájomné za syna vo výške 1200 eur a vo vzťahu k dcére mu priznal zaplataenie nájomného len za jeden mesiac vo výške 280 eur, keďže vykonaným dokazovaním mal jednoznačne preukázané, že dcéra v predmetnom byte bývala len jeden mesiac, bola jej vrátená suma 320 eur, t.j. nájomné za ďalší mesiac, kedy v byte už nebývala a v neposlednom rade si žalobca neuplatňoval zaplataenie iných platieb, ktoré by za dcéru realizoval. Súd vychádzal z toho, že sám žalobca uviedol, že zaplatil nájomné za dcéru za 2 mesiace a preto ak aj bola vrátená záloha vo výške 320 eur, súd považoval za preukázané len zaplataenie nájomného vo výške 280 eur, t. j. za jeden mesiac. Z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, ako aj uzatvorené dohody o urovnaní sumu 740 eur, t. j. 50 % zo skutočne preukázaného a vyplateného nájomného vo výške 1480 eur za ich deti. Vzhľadom na to, že sa jedná o peňažné plnenie, súd priznal žalobcovi i príslušenstvo pohľadávky a to úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel s tým, že žalovaná je v omeškaní s peňažným plnením nasledujúci deň po márnom uplynutí lehoty na plnenie v zmysle prvej predžalobnej výzvy. V zostávajúcej časti súd žalobu o zaplataenie 140 eur s príslušenstvom zamietol, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalobca zaplatil nájomné v byte za dcéru za dva mesiace, keďže súd mal preukázané, že dcéra účastníkov bývala v prenajatom byte len mesiac a pri opustení nájomného bytu jej bola vrátená suma tak, ako uvádzala vo svojej svedeckej výpovedi a žalobca nepreukázal, že by zaplatil vyššiu sumu, ako si pôvodne uplatňoval vo výške 560 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V prejednávanej veci mal súd preukázané, že úspech žalobcu bol 84 % a neúspech 16 %. Žalobcovi prináležia trovy konania, ktoré predstavujú rozdiel medzi úspechom a neúspechom, t. j. vo výške 68 %. Súd priznal žalobcovi trovy konania vo výške 447,43 eur, ktoré pozostávajú z iných trov - súdneho poplatku vo výške 35,70 eur (t. j. 68 % zaplateného súdneho poplatku) a z trov právneho zastúpenia vo výške 411,73 eur (t.j. 68 % z uplatňovaných trov právneho zastúpenia vo výške 605,49 eur).

Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení noviel podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, ods. 4, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, kde jeden úkon právnej pomoci je 71,37 eur (prevzatie veci, podanie žaloby), 2 x režijný paušál 8,39 eur, za úkony v roku 2015. Hodnota úkonu po čiastočnom späťvzati žaloby 51,45 eur (účasť na pojednávaniach 13.04.2016, 17.05.2016), 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 25,73 eur za účasť na pojednávaní pri vyhlásení rozhodnutia dňa 08.06.2016, 3 x režijný paušál 8,58 eur za úkony v roku 2016. Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu i náhradu za stratu času v dňoch 13.04.2016, 17.05.2016 a 08.06.2016, t.j. 12x (3x4) 1/2 hod. á 14,30 eur, spolu 171,60 eur. Cestovné vo výške 120 eur za účasť na pojednávaniach v dňoch 13.04.2016, 17.05.2016, 08.06.2016 Š. - Z. I. a späť osobným motorovým vozidlom B. M. Q. 6 x 40 km á 0,50 eur/km vo výške 120 eur. Žalovaná je povinná zaplatiť trovy konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p. a lehotu splatnosti súd určil podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

Žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu vo výške 93 eur. Podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel, z ktorého súd vracia žalobcovi alikvotnú časť súdneho poplatku za čiastočné späťvzatie žaloby po krátení o sumu 6,70 eur vo výške 33,80 eur cestou prevádzkovateľa systému.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel podľa položky 1a sadzobníka súdnych poplatkov, poznámka 5 k položke 1a súd zaviazal žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za odpor vo výške 93 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.